

Diyarbakır İl Merkezinde Canlı Hayvan Kesim ve Dağıtım ile Uğraşanlarda Verruka Sıklığı

WARTS INCIDENCE IN THE POPULATION WHO WERE ENGAGED IN BUTCHERING AND DISTRIBUTING LIVESTOCK IN DIYARBAKIR CITY

Dr.tnci MEVLÜTOĞLU, Dr.Mustafa ARICA, Dr.Mehmet DERİCİ

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji ABD, DİYARBAKIR

ÖZET

Diyarbakır İl Merkezinde Et Balık Kurumu ve kasaplarda canlı hayvan alım-satımı ve kesimi ile direkt ilişkili kişilerde verrukaların sıklığı klinik olarak araştırıldı.

Klinik olarak muayene edilen 120 kişi çalışmaya alındı. Bu kişiler 26-57 yaş (ort. 43 yaş) arastadaydılar ve 5-35 yıldır (ort. 16.yıl) kasaplık mesleğini yapmaktaydılar.

120 olgudan 2'sinde (%1.66) vulgar tip, birinde (%0.89) plan tip olmak üzere 3 olguda (%2.5) verruka saptandı.

Kontrol gurubu ile yapılan karşılaştırmada sonuç istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı.

Anahtar Kelimeler: Verruka vulgaris

TKlin Dermatoloji 1991, 1:31-33

SUMMARY

The frequency of warts in the population, who were directly engaged in purchase-sale, butchering-distributing livestock from the butchers and Meat-Fish Establishment in Diyarbakir city, was searched.

One hundred-twenty butchers were clinically investigated. Common warts were observed in 2 (%1.66) cases and plan type was observed in 1 (%0.89) cases.

100 men were taken as control group.

The difference, by Student's-t test, was not found significant ($p > 0.05$).

Key Words: Verruca vulgaris

Turk J Dermatology 1991.1:31-33

Verrukalar deri ve mukozalara yerleşebilen papillomlardır. Elkeni DNA virüs grubundan PAPOVA viruslarının insan papillom virüsüdür. Virüs DNA'sının incelenmesi sonucu HPV7, HPV1, HPV4, HPV2/27 gibi birden fazla tipinin olduğu saptanmıştır, (8,9).

Verrukalar selim, spontan remisyon gösterme eğiliminde olan deri tümörleridir. Normal popülasyonda daha çok 10-20 yaşları arasında görülmekte olup, bu yaş grubunda sıklık %10 civarındadır (5).

Geliş Tarihi: 22.11.1991

Kahul Tarihi: 25.12.1991

Yazışma Adresi: DrİnciMEVFİTOĞLU
Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji
ABD, DİYARBAKIR

Verrukalar morfolojik olarak vulgar, planter, plan, filiform ve anogenital olmak üzere gruplandırılmaktadırlar (5).

Papilloma virus enfeksiyonları koyun, sığır, domuz, köpek, tavşan ve kümes hayvanları gibi çeşitli hayvanlar arasında yaygındır (3). Bu tür hayvanları kesen kişilerde insan papilloma viruslarının yol açtığı (özellikle HPV7) verruka insidansı yüksek bulunmuştur (3,8). İnokülasyon insandan insana da kolayca olabilmektedir.

Bu çalışmadaki koyun, keçi, sığır ve benzeri hayvanlar arasında sık görülen papillomavirus enfeksiyonlarının, bu hayvanlar ile yakın temasta olan ve kesimi ile uğraşan kişilerde sıklığını saptamayı amaçladık.

Tablo 1. Olguların Analizi.

Klinik	Olgu	Yaş	I. ezyonun çıkış süresi (işe başladıktan sonra)	Yıl Sayısı
V. Vulgaris	N.D	32	3	8
V. Vulgaris	A.T	27	5	12
V. Planus	S.T.	25	3,5	15
Ortalama		28	3,8	11,6

MATERYEL VE METOD

Diyarbakır İl Merkezinde Et-Bahk Kurumu ve serbest çalışan kasaplarda canlı hayvan alım-satımı ve kesimi ile ilişkili 120 kişi çalışma ortamlarında klinik olarak muayene edildi.

Çalışma kapsamına alınan kişilerin yaşları ve işe başlama süreleri sorgulama yolu ile saptandı.

Kontrol grubu olarak aynı yaş grubundan çeşitli şikayetlerle polikliniğimize başvuran 100 kişi alındı.

Sonuçlar, Student's t testi ile değerlendirildi.

SONUÇLAR

Klinik olarak incelenen 120 olgunun yaş ortalamaları 43, ortalama çalışma süreleri ise 16 yıl olarak saptandı.

Olgularımızın 3'ünde (%2.5) verruka saptandı. Lezyonlar el parmakları dorsalinde ve el sırtında lokalize idiler. İki olguda (%1.66) vulgar tip, bir olguda (%0.89) ise plan tip ve çok sayıda lezyon gözlemlendi (Tablo 1).

Lezyonların, her 3 olgumuzda da çalışmaya başladıklarının 3.yılından sonra ortaya çıktıkları saptandı.

Kontrol grubu olarak aynı yaş grubundan çalışmaya alınan 100 kişinin 4'ünde (54) verruka saptandı. Bunların 3'ü vulgar tip, biri ise vulgar + plan tip çok sayıda lezyonlardı.

İstatistiksel değerlendirme Student's t-testi ile yapıldı. Arada fark anlamsız bulundu ($p > 0.05$).

TARTIŞMA

Verrukalar papilloma virüs enfeksiyonları sonucu oluşmaktadır. Papilloma virüs enfeksiyonları koyun, sığır, keçi, tavşan ve kümes hayvanları arasında çok yaygındır (3).

Verrukalara sebep olan insan papilloma virüsünün yapılan DNA tiplendirmesinde HPV7 daha yüksek oranda saptanmıştır (8,9). Yapılan bir çalışma-

da 104 verruka olgusunun 38 (%36.5)'inde HPV7 saptanmıştır (8).

Aloi ve arkadaşları 167 kasapta klinik ve istatistiksel olarak yaptıkları araştırmada %40.8 verruka saptamışlardır. Verrukalar, vulgar ve plan tipte bulunmuşlardır. 470 kişilik kontrol grubunda ise bu oran %9.7 olarak bulunmuştur (1).

Litt'in 430 kasapta uyguladığı çalışmada verruka oranı %44 olarak saptanmış (4), bundan sonra yapılan çeşitli araştırmalar bu verruka oranları desteklenmiştir (2,6).

Kümes hayvanlarının kesimi ve temizlenmesi ile uğraşan 103 işçide klinik ve histolojik olarak yapılan bir başka çalışmada da %47.5 verruka saptanmıştır. Çalışmaya alınan işçilerin yaşları 21-77 yaşları arasında olup, verrukaların sık görülme yaşı olan 10-20 yaşlarından daha yüksek yaş ortalamasına sahip oldukları gözlemlenmiştir (3).

Yapılan çalışmalarda kesim işi ile uğraşan kimselerde diğerlerine oranla (yıkama, temizleme, iç organlarını ayıklama, dağıtım gibi) daha fazla verruka görüldüğü saptanmıştır (7).

Travmanın, verrukaların ortaya çıkışında önemi olduğu düşünülmüşse de, travmaya daha fazla maruz kalan iş gruplarında verruka insidansı düşük olarak saptanmıştır (10).

Çalışmamızda 26-57 yaşları arasında 120 kasap incelenmiş ve diğer çalışmaların aksine verruka insidansı, %2.5 gibi düşük oranda saptanmıştır. Verrukaların ortaya çıkışı işe başladıklarından ortalama 3,8 yıl sonra olmuştur. Bu oranın düşük oluşu olguların yaş ortalamalarının yüksekliği, kesim, yıkama, iç organları temizleme işlemlerinde eldiven kullanılması, eldivenlerin sık sık değiştirilmesi ve travmadan uzak kalınması ile açıklanabilir.

KAYNAKLAR

1. Aloi PG, Molinero A. Viral warts in butchers. A clinico-statistical study. Giornale Ital Dermatol Venerol 1988; 123: 341-4.
2. Finkel ML, Finkel DJ. Warts among meat handlers. Arch Dermatol 1984; 120: 1324-7.
3. Guillet G, Borredon J. Prevalance of warts on hands of poultry slaughterers and poultry warts. Arch Dermatol 1987; 123:718-9.
4. Litt J. Warts in meat-cutters. Arch Dermatol 1969; 100: 773.

5. K&wy DR. Androphy III. Warts. In: Dermatology in General Medicine (Tit/patrick TB, Freedberg IM eds), McGraw Hill Book Company, New York. 3rd ed. 1987; 2359.
6. Marshall J. Skin Disease in Africa: An Essay in Epidemiology. Cape Town: Maskew Miller 1969; 14:44.
7. Morin R, Iluard J. Grenier R. Evidences statistiques de la transmissibilité des verrues animales al'home. Vie Med Can Fr 1979; 8: 547-50.
8. Orth G, Jablonska S, Faure M. Identification of papilloma viruses in butchers warts. J Invest Dermatol 1981; 76: 97-102.
9. Rudlinger R, Bunney M il. Grob R. Warts in fish handlers. Br J Dermatol 1989; 120: 375-81.
10. Taylor SWC. A prevalence study of virus warts on the hands in a poultry processing and packing station. J Soc Occup Med 1980; 30: 20-3.